

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kümnes koda)

13. oktoober 2021 *

Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Tiivaga noolt kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus – Varasem tiivaga noolt kujutav Euroopa Liidu kujutismärk – Suhteline keeldumispõhjus – Vastulause osaline tagasilükkamine – Vastulause ulatuse piiramine apellatsioonikoja esitatud kaebuse raames – Vastulause osaline tagasivõtmine – Apellatsioonikoja omal algatusel tõstatatud väide – Keeld teha otsus *ultra petita*

Kohtuasjas T-712/20,

Škoda Investment a.s., asukoht Plzeň (Tšehhi Vabariik), esindaja: advokaat L. Lorenc,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: D. Gája,

kostja,

teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus oli:

Škoda Auto a.s., asukoht Mladá Boleslav (Tšehhi Vabariik), esindaja: advokaat J. Fesenmair,

mille ese on hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 6. oktoobri 2020. aasta otsuse (asi R 284/2020-4) peale, mis käsitleb Škoda Investmenti ja Škoda Auto vahelist vastulausemenetlust,

ÜLDKOHUS (kümnes koda),

koosseisus: koja president A. Kornezov, kohtunikud G. Hesse ja D. Petrlik (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 3. detsembril 2020,

arvestades EUIPO esitatud kostja vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 2. veebruaril 2021,

arvestades menetlusse astuja seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 10. veebruaril 2021,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Menetlusse astuja Škoda Auto a.s. esitas 26. novembril 2018 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1) alusel ELi kaubamärgi registreerimise taotluse koos 30. mail 2018 esitatud Liibanoni kaubamärgitaotluse nr 88468 (edaspidi „Liibanoni kaubamärgi taotlus“) prioriteedinõudega.
- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on järgmine kujutismärk:

- 3 Kaubad ja teenused, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 9, 12 ja 36–39 ning vastavad suurele hulgale eri kaupadele ja teenustele.
- 4 Liibanoni kaubamärgi taotlus puudutab eespool punktis 2 esitatud kujutismärgiga identset kujutismärki ning tähistab klassidesse 9, 12 ja 36–39 kuuluvaid kaupu ning teenuseid.
- 5 Kaubamärgitaotlus avaldati 14. veebruari 2019. aasta väljaandes *Bulletin des marques de l'Union européenne* nr 2019/031.
- 6 Hageja Škoda Investment a.s. esitas 13. mail 2019 määruse 2017/1001 artikli 46 alusel vastulause taotletava kaubamärgi registreerimisele seoses eespool punktis 3 nimetatud suure hulga eri kaupade ja teenustega.
- 7 Vastulause põhines 27. augustil 2018 esitatud ELi kaubamärgi registreerimise taotlusel, milles oli tuginetud 24. augustil 2018 esitatud Tšehhi kaubamärgi nr 550086 taotluse prioriteedile; vastavad taotlused hõlmasid klassidesse 9, 12 ja 36–39 kuuluvaid kaupu ja teenuseid ning neis oli tegemist järgmise kujutismärgiga:

- 8 Vastulause toetuseks esitati määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punktides a ja b sätestatud põhjendused.

- 9 EUIPO teatas 14. juunil 2019 hagejale, et tema esitatud vastulause analüüsi põhjal on see vastulause komisjoni 5. märtsi 2018. aasta delegeeritud määruse (EL) 2018/625, millega täiendatakse määrust 2017/1001 ja tunnistatakse kehtetuks delegeeritud määrus (EL) 2017/1430 (ELT 2018, L 104, lk 1), artikli 5 lõigete 2 ja 3 alusel vastuvõetamatu.
- 10 Pärast hageja märkuste kättesaamist lükkas vastulausete osakond 9. detsembri 2019. aasta otsusega vastulause vastuvõetamatuse tõttu tagasi. Ühelt poolt märkis ta, et taotletav kaubamärk põhineb Liibanoni kaubamärgi taotluse prioriteedinõudel, mis on hageja esitatud prioriteedinõudest varasem. Teiselt poolt leidis ta, et kõik Liibanoni kaubamärgi taotluse prioriteedinõudele määruse 2017/1001 artiklis 34 ette nähtud tingimused on täidetud.
- 11 Hageja esitas 6. veebruaril 2020 EUIPO-le määruse 2017/1001 artiklite 66–71 alusel vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.
- 12 Hageja esitas 27. aprillil 2020 EUIPO-le kirjaliku selgituse kaebuse aluste kohta, milles ta väitis, et vastulausete osakonna otsus on väär, kuna vastulausete osakond oli määruse 2017/1001 artikli 34 lõiget 1 rikkudes jätnud järgimata nõude, et ELi kaubamärgi taotluses nimetatud kaubad ja teenused peavad olema identsed nendega, mis on tähistatud prioriteediõiguse aluseks oleva kaubamärgiga. Ta möönis, et suur hulk taotletava kaubamärgiga tähistatud kaup ja teenuseid on Liibanoni kaubamärgi taotlusega hõlmatud kaupade ja teenustega kas identsed või sisalduvad neis. Küll aga leidis ta, et teatavad klassidesse 9, 38 ja 39 kuuluvad taotletava kaubamärgiga tähistatud kaubad ja teenused, nimelt klassi 9 kuuluvad kaubad „andmetöötlusvahendid; navigeerimis-, kontrolli-, seire-, juhtimis- ja kartograafiavahendid; navigeerimistarkvara“, klassi 38 kuuluvad teenused „andmete elektrooniline edastamine; elektroonilise side teenuste kättesaadavaks tegemine“ ning klassi 39 kuuluvad teenused „reisikorraldus; transporditeenuste korraldus“ ei ole Liibanoni kaubamärgiga tähistatud kaupade ja teenustega identsed ega sisaldu neis. Ta asus seetõttu seisukohale, et taotletud kaubamärgi jaoks ei saa esitada prioriteedinõuet seoses klassidesse 9, 38 ja 39 kuuluvate kaupade ja teenustega. Seetõttu palus ta samas kirjalikus selgituses osaliselt tühistada vastulausete osakonna otsuse niivõrd, kuivõrd see puudutas ainult neid kaup ja teenuseid.
- 13 EUIPO neljas apellatsioonikoda tühistas 6. oktoobri 2020. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) vastulausete osakonna otsuse osaliselt niivõrd, kuivõrd viimane oli lükanud vastulause eespool punktis 12 nimetatud klassidesse 9, 38 ja 39 kuuluvate kaupade ja teenuste osas vastuvõetamatuse tõttu tagasi, ning saatis asja vastulausete osakonnale tagasi, et selle läbivaatamine jätkuks seoses nende kaupade ja teenustega. Apellatsioonikoda tuvastas, et vastulause vastab kõigile delegeeritud määruse 2018/625 artiklis 2 sätestatud vastuvõetavuse nõuetele, mistõttu vastulause on vastuvõetav.

Poolte nõuded

- 14 Hageja palub Üldkohtul:
 - tühistada vaidlustatud otsus;
 - tühistada vastulausete osakonna otsus;
 - saata asi vastulausete osakonnale tagasi seoses kõigi kaupade ja teenustega, mille jaoks taotleti kaubamärgi registreerimist;

- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.
- 15 EUIPO ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 16 Apellatsioonikoda märkis vaidlustatud otsuse punktis 15, et hageja oli kirjalikus selgituses kaebuse aluste kohta piiranud kaebuse ulatust, taotledes ühelt poolt vastulausete osakonna otsuse tühistamist osas, milles sellega lükati vastulause tagasi seoses eespool punktis 12 nimetatud klassidesse 9, 38 ja 39 kuuluvate kaupade ja teenustega, ning teiselt poolt jätkata vastulausemenetlust seoses nende kaupade ja teenustega. Apellatsioonikoda järeldas sellest, et hageja võttis hagi tagasi osas, mis puudutab muid taotletava kaubamärgiga tähistatud kaupu ja teenuseid. Nimetatud otsuse punktis 16 leidis apellatsioonikoda, et osalise tagasivõtmise tulemusel ei ole vastulausemenetlusse enam hõlmatud kaubad ja teenused, mida ei ole kirjalikus selgituses mainitud, ning et neid puudutavas osas on vastulause tagasilükkamine jõustunud.
- 17 Hageja väidab, et apellatsioonikoda rikkus õigusnormi, kui ta määras kindlaks, millised õiguslikud tagajärjed on vastulausete osakonna otsuses tuvastatud menetluslikul õigusvastasusel, nimelt sellel, et vastulause loeti vastuvõetamatuks. Selline õigusvastasus kujutab endast oluliste menetlusnormide rikkumist, mis tuleb tõstatada omal algatusel ja mis oleks pidanud automaatselt kaasa tooma asjaomase otsuse täieliku tühistamise, nii et kõik selle otsusega pooltele tekitatud tagajärjed oleksid õiguskorrast täielikult kõrvaldatud.
- 18 Lisaks märgib hageja, et tal oli EUIPO menetluses kaebuse ulatuse kindlaksmääramisel õiguspärane ootus, et vastulausete osakonna otsus vastab vorminõuetele. Hageja leiab seega, et tal on õigus tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele seoses vastulausete osakonna pädevusega lahendada taotletava kaubamärgi prioriteedinõude õiguspärasuse küsimus vastulausemenetluse algstaadiumis. Ta väidab, et nimetatud otsuse põhjendus tekitas mulje, et see otsus on menetluslikes küsimustes nõuetekohane, kuna apellatsioonikoja tuvastatud õigusvastasus ei ole kohtupraktika tähenduses ilmne. Ta lisab, et sel põhjusel keskendus ta üksnes sisulistele küsimustele ja seega kõnealuse kaubamärgitaotlusega hõlmatud kaupadele ning teenustele, mis ei ole Liibanoni kaubamärgi taotlusega hõlmatud kaupade ja teenustega identsed ega nendega hõlmatud.
- 19 EUIPO ja menetlusse astuja leiavad, et hageja argumendid tuleb tagasi lükata.
- 20 Käesoleval juhul on kõigepealt selge, et hageja palus oma kirjalikus selgituses kaebuse aluste kohta vastulausete osakonna otsuse tühistada üksnes osas, milles viimane lükkas vastulause tagasi seoses eespool punktis 12 nimetatud klassidesse 9, 38 ja 39 kuuluvate kaupade ning teenustega.
- 21 Seejärel tuleb märkida, et vastavalt määruse 2017/1001 artikli 95 lõikele 1 piirdub apellatsioonikoda kaebuse põhjendatuse kontrollimisel poolte esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõuetega. Samuti on selle määruse artikli 47 lõike 5 esimeses lauses märgitud, et kui vastulause menetlemisel ilmneb, et kaubamärki ei saa registreerida mõnele või kõigile kaupadele või teenustele, mille suhtes ELi kaubamärgi taotlus on esitatud, lükatakse

taotlus tagasi kõnealuste kaupade või teenuste osas. Lisaks on delegeeritud määruse 2018/625 artikli 21 lõike 1 punktis e täpsustatud, et selle määruse artikli 68 lõike 1 alusel esitatud kaebuses peab juhul, kui edasikaevatud otsus vaidlustatakse üksnes osaliselt, olema selgelt ja üheselt märgitud kaubad või teenused, mille osas edasikaevatud otsust vaidlustatakse.

- 22 Eespool punktis 21 nimetatud sätetest koostoimes määruse 2017/1001 artikli 71 lõike 1 esimese lausega nähtub, et menetledes kaubamärgi registreerimise suhtelist keeldumispõhjust puudutavat kaebust, mis on esitatud vastulauseste osakonna otsuse peale, ei või apellatsioonikoda ületada talle esitatud kaebuse eseme piire. Seega saab apellatsioonikoda teatava otsuse tühistada üksnes nende nõuete piires, mille hageja on sõnastanud edasikaevatud otsuse peale esitatud kaebuses või – vastavalt olukorrale – mille kostja on sõnastanud oma vastuses (vt selle kohta 14. detsembri 2006. aasta kohtuotsus *Gagliardi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANÜ MANU MANU)*, T-392/04, ei avaldata, EU:T:2006:400, punkt 45, ja 19. septembri 2018. aasta kohtuotsus *Eddy's Snack Company vs. EUIPO – Chocodéfabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany)*, T-652/17, ei avaldata, EU:T:2018:564, punkt 20).
- 23 Lisaks on Euroopa Kohus seisukohal, et Euroopa Liidu kohtutes lahendatavate õiguspärasuse vaidluste süsteemis tuleb menetluse algatamise initsiatiiv pooltelt ja nemad piiritlevad hagi eseme eelkõige sellega, et nad määravad oma nõuetes kindlaks akti või akti osa, mida nad paluvad kohtulikult kontrollida (14. novembri 2017. aasta kohtuotsus *British Airways vs. komisjon*, C-122/16 P, EU:C:2017:861, punkt 87). Üldkohus leiab, et need põhimõtted on *mutatis mutandis* kohaldatavad kaebustele, mis esitatakse apellatsioonikoja kaubamärgi registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetluses. Nagu nähtub eespool punktis 21 viidatud sätetest ja eespool punktis 22 viidatud kohtupraktikast, on apellatsioonikodadel õiguspärasust käsitlevates vaidlustes sarnaselt liidu kohtuga pädevus vastulausemenetluses tühistada vastulauseste osakonna otsuse üksnes nende nõuete piires, mille hageja on sõnastanud viimati nimetatud otsuse peale esitatud kaebuses.
- 24 Lõpetuseks tuleb märkida, et *inter partes*-menetlustes peab apellatsioonikoda vastavalt delegeeritud määruse 2018/625 artikli 27 lõikele 2 vaatama omal algatusel läbi ka selliseid õiguslikke asjaolusid, mida menetluse pooled ei ole esitanud, kuid mis puudutavad olulisi menetlusnorme, võttes arvesse, et muu hulgas kuuluvad selliste normide hulka ELi kaubamärgi registreerimise peale esitatud vastulause vastuvõetavuse eeskirjad.
- 25 Siiski ei tähenda apellatsioonikoja selline pädevus sugugi seda, et apellatsioonikoda oleks pädev omal algatusel muutma nõudeid, mille hageja on talle esitatud kaebuses esitanud, kuna sellise lähenemise korral ei arvestataks erinevust kaebuse väidete ja nõuete vahel. Kuigi kaebuse väited on kaebuses esitatud nõuete toetamiseks vajalikud, on need siiski kindlasti eraldiseisvad nõuetest, mis määravad kindlaks kaebuse piirid (vt selle kohta ja analoogia alusel 14. novembri 2017. aasta kohtuotsus *British Airways vs. komisjon*, C-122/16 P, EU:C:2017:861, punkt 89).
- 26 Seega, kui apellatsioonikoda analüüsib omal algatusel olulisi menetlusnorme puudutavat kaebuse väidet, mida pooled ei ole põhimõtteliselt esitanud, ei välju ta tema lahendatava vaidluse piiridest ega riku mingil viisil vaidluse eseme esitamist puudutavaid menetlusnorme, küll aga rikuks ta neid norme, kui apellatsioonikoda tühistaks talle edasi kaevatud otsuse sisulise analüüsi tulemusel omal algatusel läbiviidud analüüsi põhjal otsuse suuremas ulatuses, kui oli palutud talle nõuetekohaselt esitatud nõuetes, põhjusel et see tühistamine on vajalik selle analüüsi käigus omal algatusel tuvastatud õigusvastasuse heastamiseks (vt selle kohta ja analoogia alusel 14. novembri 2017. aasta kohtuotsus *British Airways vs. komisjon*, C-122/16 P, EU:C:2017:861, punkt 90).

- 27 Neil asjaoludel ei ole hagejal alust väita, et apellatsioonikoda oleks pidanud tühistama vastulausete osakonna otsuse tervikuna, kuna selle tagajärjel oleks apellatsioonikoda ületanud vaidluse eseme piire, nagu hageja ise oli need kindlaks määranud.
- 28 Mis puutub hageja argumenti, et rikutud on õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, siis tuleb meelde tuletada, et õigus tugineda osutatud põhimõttele on igäühel, kellele haldusasutus on talle konkreetseid kinnitusi andes tekitanud põhjendatud ootusi (vt 21. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Kreuzmayr, C-628/16, EU:C:2018:84, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 29 Käesoleval juhul ei saa hageja väidetav veendumus, et vastulausete osakonna otsus on menetlusnormidega kooskõlas, vaatamata selle osakonna poolt toime pandud menetlusnormide rikkumisele, tekitada tal õiguspärast ootust, et see otsus vastab vorminõuetele. Nimelt, kuni selline otsus ei ole jõustunud, võib apellatsioonikoda edasikaebuse korral kontrollida selle õiguspärasust, mida käesoleval juhul ka tehti. Apellatsioonikoja ülesanne on just parandada selliseid menetlusnormide rikkumisi ja sellest tulenevalt tühistada otsus, milles on selline rikkumine toime pandud.
- 30 Kõigest eeltoodust järeldub, et käesolev hagi tuleb jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- 31 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Käesoleval juhul on kohtuvaidluse kaotanud hageja ning EUIPO ja menetlusse astuja on nõudnud kohtukulude väljamõistmist hagejalt. Seetõttu tuleb jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja kõik käesoleva menetlusega seotud EUIPO ja menetlusse astuja kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kümnes koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta Škoda Investment a.s-i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja kõik käesoleva menetlusega seotud Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Škoda Auto a.s-i kohtukulud.**

Kornezov

Hesse

Petrlík

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. oktoobril 2021 Luxembourgis.

Allkirjad